

به زاد و ولد و تولید نسلی جوان دارد تا آینده کشور با مشکلاتی روبه‌رو نشود و برای تحقق این پیام انواع تشویقات مادی به کار گرفته شد و با همه تشویقات و توصیه‌ها، منحنی نرخ رشد جمعیت به جای این که سیر صعودی داشته باشد، حاکی از رشد منفی است و مطابق آمار در سه دهه اخیر نرخ رشد جمعیت روند نزولی را طی کرد و برای مثال، نرخ رشد جمعیت در سال‌های اول انقلاب ۳ درصد بود، در ابتدای دهه هشتاد شمسی به ۵/۱ درصد رسید و در سال ۹۸ برای نخستین بار به کمتر از ۱ درصد کاهش پیدا کرد و بعید نیست در آینده نزدیک به صفر برسد،

آدرس غلط برای افزایش جمعیت!!!

دکتر سیفالرضا شهبابی، برای ماهنامه خودشان، رازی، روش‌های غلط برای افزایش باروری و در نتیجه، افزایش جمعیت را بیان کرده‌اند، که با هم نامه‌ایشان را می‌خوانیم. «..... چند سالی است مسؤولان جمهوری اسلامی بر آن هستند تا به جوانان بقبولانند که به هر شکلی شده ازدواج کنند و بعد از ازدواج فرزندآوری را در اولویت قرار دهند و حتی یک گام فراتر برداشته، در حال القا به جامعه برای خانواده‌های چند فرزندی هستند، فرزندمی بیشتر همراه با زندگی بهتر، زیرا کشور در حال پیر شدن است و نیاز شدید

جهت جلوگیری از نزول نرخ رشد جمعیت در سال ۱۳۹۲ طرحی تحت عنوان «طرح جامع جمعیت و تعالی خانواده» با هدف افزایش نرخ باروری به حداقل ۵/۲ فرزند برای هر زن با ۵۰ ماده به تصویب رسید. در این ارتباط، اخیراً دستوری به شماره ۶۶۵/۶۲۴۲۷ به تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۰ از سوی مدیر کل محترم امور دارو و مواد تحت کنترل وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی خطاب به معاونین غذا و دارو دانشگاه‌های علوم پزشکی سراسر کشور صادر شد و در این نامه با عطف به ماده ۵۱ قانون «حمایت از خانواده و جوانی جمعیت» از آنان خواسته شد به شرکت‌های توزیع دارو و داروخانه‌ها ابلاغ کنند تا از توزیع رایگان و یارانه‌ای اقلام مرتبط با پیشگیری از بارداری و کار گذاشتن اقلام پیشگیری و تشویق به استفاده از آن‌ها در شبکه‌های بهداشتی درمانی وابسته به دانشگاه‌های علوم پزشکی خودداری شود و در ادامه، با ارجاع به تبصره ۲ ذکر شده، ارایه هر گونه داروهای جلوگیری از بارداری در داروخانه‌های سراسر کشور و شبکه‌های بهداشت و کار گذاشتن اقلام پیشگیری باید با تجویز پزشک باشد.

نامه فوق حکایت از این دارد که تشویقات مالی و توصیه‌های قبلی برای باروری و فرزندآوری موثر و موفق نبوده و به ناچار از این طریق وارد شدند تا به زعم خودشان خانواده‌ها را در شرایطی قرار بدهند تا از فرزندآوری جلوگیری نکنند. خانواده‌ها معمولاً

از دو وسیله متداول و رایج برای جلوگیری از فرزندآوری استفاده می‌کنند:

۱. قرص‌های جلوگیری کننده یا ضدبارداری و
۲. کاندوم.

خانواده‌های اقشار متوسط و فرودست جامعه این فرصت را داشتند تا بدون هیچ مشکلی از این وسایل استفاده بکنند و به عبارتی، در دسترس همگان قرار داشت و تهیه آنان رایگان و یارانه‌ای بود و از اکنون به بعد، با ممنوعیت و شرایط محدود کننده روبه‌رو خواهند شد. بعید است قوانین و دستورالعمل‌های فوق بتواند تاثیرگذار باشند، زیرا خانواده‌های مرفه، تمایل به فرزندآوری ندارند و برای جلوگیری به هر شکل و قیمتی شده وسایل جلوگیری کننده را تهیه خواهند کرد، اقشار متوسط هم به بازار قاچاق روی خواهند آورد و چه بسا دارو یا وسایل جلوگیری کننده که تاریخ گذشته یا فاسد باشند و تبعاً عوارض بهداشتی به بار خواهد آورد و همچنین امکان دارد سبب افزایش عفونت دستگاه تناسلی شوند و زمینه ناباروری را بیشتر کنند و به همین دلیل، یکی از مسؤولان بهداشتی وزارت بهداشت اعلام کرد: وزارتخانه متبوعش با این محدودیت و ممنوعیت موافق نیست و پاسخ‌گوی تبعات آن نمی‌باشد.

مطالعات سازمان بهداشت جهانی نشان می‌دهد در ۳۵ کشوری که روش‌های پیشگیری از بارداری در آن‌ها ممنوع شده، بعد از یک دهه میزان ناهنجاری‌های رفتاری در آن جوامع افزایش پیدا کرد و هیچ کمکی هم به افزایش جمعیت نکرد.

متاسفانه، اشتیاق به فرزندآوری در خانواده‌های ایرانی به طور محسوس کاهش پیدا کرده و علت آن را در وجود مشکلات اقتصادی روز افزون باید ذکر کرد. در هر خانواده وقتی زن و شوهر از صبح تا شام در بیرون خانه کار می‌کنند تا چرخ زندگی را در حداقل شکل ممکن بگذرانند، طبیعی است که اشتیاق و تمایل برای فرزند وجود نداشته باشد

و اگر فرزندی به دنیا بیاورند، در حداقل تعداد خواهد بود و از این رو، دست‌اندرکاران باید در درجه نخست مشکلات اقتصادی و تورم و گرانی و دیگر معضلات انباشته شده در جامعه را حل کنند و توازنی در جامعه بین درآمدها و هزینه‌ها برقرار کنند تا علاقه فرزندآوری در خانواده‌ها احیا بشود و گرنه با ممنوعیت‌ها مشکلی دیگر بر مشکلات افزوده می‌شود...»